

اسکندریہ

بواسطہ آقا میرزا محمود

جناب علی ابن حضرت ادیب علیہ بہاء اللہ

هو اللہ

ای عزیز طالعی عجیب داری فکر ما چنان بود کہ در بقعہ مبارکہ اقامت نمائی و ایامی براحت بگذرانی و اصول تجارت بیاموزی
ستمکاران دست تطاول گشودند کار بجائی رسید کہ لازم شد شما را بکمال سرعت روانہ کنیم و محافظت نمائیم و آوارہ و
غریب نگذاریم چنان تصوّر بود و چنین پیش آمد لا بد حکمتی در این عسی ان تکرہوا شیئاً و هو خیر لکم گر بماندیم جامہ
بردوزیم و اگر رفتیم در جہان دیگر خیمہ برافزایم و یکدیگر را بنوازیم در ہر صورت تو نوید مباح کہ بسی امیدہاست محزون
مگرد زیرا حکمت گوناگون در پی دلگیر مشو زیرا شہد و شیر مقررّ طفل رضیع را ہرچند ثدی عزیز نعمت کبریست ولی چون
از آن بازماند فیہا ما تشتہی الانفس و تلذّ بہ الاعین امید چنین است تا خدا چہ خواہد

حضرت والد بزرگوار را تحیت مشتاقانہ برسان و برضایت ایشان عمل نما و آنچه مصلحت بدانند مجری بدار فکر خود
را بگذار و آنچه کہ ارادہ ایشان است مجری دار مقدار رأس شعری از رضایشان تجاوز منما و بدان کہ اینست سبب سعادت
ابدیہ تو و علیک التّحیّۃ و التّناء ع ع

این سند از کتابخانہ مراجع بہائی داندہ شدہ است. شما مجاز ہستید از متن آن با توجّہ بہ مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفادہ نمایند.

آخرین ویراستاری: ۱۵ مه ۲۰۲۴، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظہر